

Eckhard

De nominibus
scholarum.

1731

P
1

3

DE NOMINIBUSSCHO- LARUM APUD GRAECOS

EDISSEREBAT HAEC BREVITER,
CUM AD
DECLAMATIONES

RE LITERARIA
D. XVII. APRILIS, CID ICCC XXXI.
AB HORA I. POST MERIDIEM
IN AUDITORIO MAIORI
HABENDAS

LITERARUM PATRONOS ATQUE FAUTORES
OMNI, QUA FAS EST, OBSERUANTIA ET HUMA-
NITATE INUITARET

M. TOBIAS ECKHARDUS, R.

BLANCOBURGI
LITERIS STRUVIANIS.

Disteruimus alias de nominibus scholarum apud Græcos, eorum in primis, qui peculiaris sectæ fuerunt conditores. Supersunt alia, præsertim ea, quibus generatim scholæ apud Graecos appellantur. In his primo loco collocandum merito ipsum σχολὴ scholæ nomen, quod Graecum est, & otium significat, sed honestum, in qua qui versantur, minime sunt otiosi, etiam cum otiosi sunt. Bene nomen exponit Aulonius: a)

Graio schola nomine dicta est,

Justa laboriferis tribuantur ut otia Musis. Eruditissimus Hildesiensium antistes, D. Reimannus, ad aetatem Theophrasti nomen hoc refert, cum scribit: scholæ nomen Theophrasti aenō ad sapientiae designandas officinas traductum est. b) Non nihil tamen antiquius videtur, si præfecturam scholæ, non aetatem Theophrasti respicias. Etenim Diogenes Cynicus Euclidis σχολὴν vocauit χολῆν, bilem, eo quod ad litigiosas disputationes duceret. c) Fuit autem Euclides Socratis discipulus, & Platonis aequalis, quos inter & Theophrastum Aristoteles interjectus est. Idem Diogenes gallum pennis nudatum eis την σχολὴν in scholam Platonis attulit, dixitque: hic Platonis homo est, d) Accedit, quod cum Aristoteles ad Philippum Macedoniae regem est profectus, ut Alexandrum institueret, Xenocrates fuerit σχολαρχης της εν Ακαδημίᾳ σχολῆς. Academicæ scholæ præfector, ut refert Laertius. e) Ipse etiam Aristoteles leges εἰ τη σχολῇ tulit, Xenocratem imitatus. f) Obiit Plato olympiade cviii. Theophrastus vero olympiade xiv. Aristoteli in scholæ regimine successit; g) illorum tamen temporibus vixit, vt potest qui Platonem quoque audivit. h) Eodem significatu vox ea legitur Actor. xix. 9. vbi σχολὴ Tyranni commemoratur, in qua Paulus relicta synagoga per duos docuit annos. Proprium hic nomen Tyrannus esse videtur, qui vel patronus vel præfector scholæ fuit, quod Erasmo Schmidio, Vitrinæ, Jo.

a) Id. XXXII. v 6. b) Historia vocum L. L. p. 98. c) Diog. Laertius L. VI. f. 24. Stanleius Hist. Philos. P. III. c. 2. p. 264. d) Laert. L. VII. f. 40. e) L. V. f. 2. f) Laert. L. V. f. 4. g) Laert. L. III. f. 2. L. V. f. 36. h) Laert. L. V. 36. i) Animadu. h. l. Vitrin. de Synag. vet. L. I. p. 137. Majus obs. sacr. L. III. p. 89. i) Animadu. h. l. Vitrin. de Synagog. vet. Lib. I. p. 137. Majus obs. sacr. L. III. p. 89.

Jo. Henr. Majo F. & aliis probatur. i) Longius petita est nominis
ratio, quam dat Jo. Lomeierus, quod a facultate & vi dicendi, qua
animos audientium ad voluntatem ducere potuit, inuenierit no-
men. k) Nullum occurrit indicium, fueritne Tyrannus ille Ju-
daeus, & schola Judaica, an Graecus? Prius existimat Vitrina Dru-
sium fecutus, eo quod Ebraeum nomen *Tyrannus* apud scriptores
Talmudicos frequens, & a Syro expressum sit: quia vero Paulus
gentium Apostolus erat, & non semel relictis peruvicibus Judaeis
ad gentes jam transiit, Act. XIII. 46, XVIII. 6. videri posit, ex gen-
tium, vel saltem proselytorum numero eum fuisse, ab Euangelio
non alienum, ex praecipuae dignitatis Ephesi viris, vel Afichernis,
Paulo minime infensis, v. 31. qui & scholam aluit, & Apostolo
praefidium aliquod praestare potuit. Nisi velimus dicere, fuisse
gymnasium Tyranni alicuius olim sumptibus exstructum & ci-
uitati donatum, quod conditoris retinuerit nomen, quae Arcula-
rii est sententia. l) Graecum hoc σχολης verbum obseruante Vi-
tringa, in Ebraeum tum sermonem jam fuit receptum, quod Sy-
rus interpres etiam retinuit. A σχολη noua deriuata vox est σχ-
λεων, quae ludum significat literarium, & apud Hesychium, Ari-
stophanis scholia sten & Suidam legitur, apud veteres autem scri-
ptores haud facile occurrit. Alterum nomen est γυμνασιον, quod
exercitationibus corporis principio proprium fuit. Sic enim
Hesychius: γυμνασιον Ἰωπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Sic intelligendus est
Aelianus, vbi mentionem facit pontis προς γυμνασιον prope gy-
mnasium qui erat, in quem se Diogenes Cynicus, mox moriturus
abjecit. m) Craneum intelligitur, in quo eum degisse, & tan-
dem obiisse testis est Diogenes Laertius. n) Etsi vero Diogenes
in eo etiam docuit, qua de causa Craneum alias Diogenis vocari
scholam diximus; locus tamen exercitationum corporis ibi eti-
am fuit, & hoc loco intelligitur. Docere id queat, qui com-
memoratur, παλαισφρυλαξ custos palaeisrae; cui Diogenes in manda-
tis dedit, ut mortuum sese in flumum abjiceret. Accedit, quod
prope Corinthum ludi Isthmici haberentur, ad quos Apostolus
I. Cor. IX. 24. s. respicit, eoque & ibi gymnasium fuit, in quo
exercentur prius decertaturi. o) Hinc Laertius Craneum di-

) 2 cit

k) Dier, genial. Dec. I. p. 151. f. l) Comm. h. l. m) Var. Hist. L. VIII. 14. n) L. VI.
f. 77. o) Perizon, ad Aelian. VIII. 14.

cit το πέρι της κορίνθου γυμναστον, gymnasium ante Corinthum. Ita etiam legitur I. Maccab. I. 14. & 2. Maccab. IV. 9. vbi Jason in gentem pecuniae summae promisit Antiocho Epiphani, si Hierosolymæ γυμναστον και εφηβιαν (fortasse legendum εφηβεον) exstruere sibi liceret. Josephus etiam γυμναστον vocat, p) quod locum exercitationum corporis fuisse, vel propterea minus dubitationis habet, quia in posteriori libro v. 14. παλαιερα vocatur, & η του διπου προκλητοι projectio disci commemoratur. Erat autem disci projectio genus certaminum, quae vsu obtinebant in olympicis reliquisque Graeciae ludis. Modum projiciendi disci cognoscamus licet ex illo Propertii: q) Misfile nunc disci pondus in orbe rotat. Diuersum itaque hoc genus certaminis fuit a pilae lusu, de quo B. Lutherus interpretatur, id nominans, quod notius erat. Pasim in Graecia & alibi ejusmodi gymnasia fuerunt, in quibus corpus exercebant, pars ad certamina publica parabantur. r) Dicitur vero γυμναστον quia γυμνοι nudi, non omnibus nudati vestibus, sed leuioribus, quo magis expediti essent, induiti se exercebant, si Spartanos excipias, quod e Thucydide docet Perizonius, s) & qui oleo inuncti luctabantur. Cursu qui certabant, subligaculis modo cincti erant. Hinc Martialis ad Matronam: t)

Gymnasium, thermæ, studium est hac parte, recede,
Exiunir: nudos parce videre viros.

Translata vox est ad mentium officinas, in quibus animi ingeni excentur in studio sapientiae bonarumque artium. Sic Platonis Academia dicitur γυμναστον προσεσον αλωδες, gymnasium suburbanum nemorosum. u) Et Pausanias scribit, quod Academia priuati quondam hominis ager fuerit, γυμναστον δε επ' έμοι, mea vero aetate gymnasium. x) Et a Seruio Sulpitio nobilissimum orbis terrarum gymnasium Ciceronis aetate Platonis Academia dicitur. y) Fuit Athenis gymnasium, Ptolemaeum de auctore sic dictum, z) & Adriani, columnis centum conspicuum, a) quae sine dubio literarum studiis dicata fuerunt, propterea quod auctores litera-

p) Antiq. L. XII. c. 6. q) L. III. eleg. 13. r) Jae. Lydius agonist. sacr. praefat. s) ad Aeliani V. H. L. II. c. 5. t) L. III. epigr. 67. Pausan. I. c. 44. u) apud Laertium L. III c. 7. Liulus L. XXXI. 24. x) L. I. c. 29 p. 71. y) Cic. ep. fam. IV. 12. z) Pausan. L. I. 17. a) Pausan. L. I. 18.

literarum fuerunt amantes, & posterius bibliothecam habuit ad-
junctam. Timoleonteum vero gymnasium, quod fuit Syracusis, cor-
poris exercitiis destinatum fuit. b) Tertium nunc succedit
nomen, quod apud Graecos scholam significat, διατριβη videlicet.
Suidas exponit λόπος, ἐν ω̄νεσ μαθαύονται, locus in quo aliqui di-
scunt. Ita Aelianus de Aristotele, ἐν λόπος μηνεν ἀντε διατριβην.
scholam *contra Platonem aperuit*, reddit interpres, c) vbi lo-
cum exercitationibus philosophicis dicatum significat. Jambli-
chus Pythagorae scholam διατριβην vocat, d) & Plutarchus σχο-
λας & διατριβας conjungit. e) A. Gellius Latine sic vocem adhibet : *interrogari in diatriba Taurum.* f) Saepe ipsas exercitatio-
nes literariae atque acroases significat. Aelianus διατριβας dicit
Antisthenis dissertationes, a quibus Diogenes repelli non poterat.
g) Lucianus de philosophis scribit, quod ἐν λαϊς διατριβαις in disputa-
tionibus umbratili certamine depugnant. h) Huc referri debet
Diogenis responsum, Platonis διατριβην esse πατατριβην, *disputati-*
onem esse consumptionem, quia docendo vires corporis con-
sumuntur; i) quod Salomonis Ecclesiastes c. XII. 12. etiam innuit;
doctrina multa carnis est defatigatio. Verbum διατριβην vulgo
commorari, sed tamen etiam differere, docere significat. Plato
Athenas reuersus διετριψεν ἐν ακαδημia, interpres reddit *commo-*
rabantur, malim *docebat* in academia, k) quae verba Suidas re-
petit. l) Ita legitur hoc verbum Act. XIV. 28. Paulus & Barnabas
Antiochiae διετριψον versabantur *multum temporis cum discipulis*,
non otiosi, sed docentes & praedicantes sermonem Domini, uti,
pleniū effertur c. XV. 35. Quartum nomen est διδασκαλειον, in
quo docentur pueri & adolescentes. Aelianus de Themistocle
refert, quod redierit ἐν διδασκαλειον e ludo literario; & de Alci-
biade, quod ἐν διδασκαλειω παιδων petierit Homerum. m) Liba-
nius scribit, διδασκαλειον se aperuisse. n) Non itaque Lucas Hol-
stenius calculum meretur, cum διδασκαλειον proprium fu-
isse nomen scholae Pythagorae existimat. o) Pausanias, etiam

3

δι-

- b) Corn. Nepos in V. Timoleontis c. v. Plutarchus in Timol. To. I. p. 255. conf. Fabri-
cius Bibl. Gr. P. I. p. 258. c) V. H. L. I. c. 9. d) in vita Pythag. c. V. p. 50. e) To. II.
p. 605. f) Noct. Attic. L. I. c. 27. g) L. X. c. 16. h) in reuiuiscent. To. I. p. 410.
i) apud Laertium L. VI. f. 24. k) Laertius L. III c. 7. l) voc. ακαδημia m) L. III.
21 XIII. 38. conf. Perizomius ad loc. priorem. n) Centur. epist. 42. p. 105, edit. S. Rev.
Wolffii, cuius vid. h. l. notac. o) Not. ad Porphyrii vitam p. 12, ed. Kusteri.

παλης διδασκαλεια luctae scholas commemorat. p) Inter sapientum, quae fuerunt Athenis, scholas Plutarchus etiam recenset *Palladium atque Odeum*, & alibi etiam *Museum*. q) Palladium a Pallade, Musarum praefide, nomen habet, studiis literarum apprime conueniens. Pausanias in Atticis semel ejus facit mentionem, & locum ait fuisse judicii, in quo caedis causae agitatae fuerunt; r) fortasse & literae habuerunt ibi sedem, vti in Odeo, quo de nunc dicemus. Nomen habet Odeum ab *ῳδῃ cantione vel carmine*, fuitque Athenis theatrum, vbi Musica populus certamina spectauit. Exstructum id a Pericle, interiusque multis sedilibus, multisque columnis exornatum fuit. Ante vestibulum columnae Aegypti regum aliaque spectatu digna in eo fuerunt, vt a Pausania inter artificum opera recenseatur. s) In Panathenaeis, vt Musicorum ibi certamina, quae tibia, vel voce, vel cithara fierent, celebrarentur, Pericles constituit. t) Rhodiginus scribit, poemata prius in Odeum fuisse delata, quam in theatro recitarentur, u) Sed Odeum fuit theatrum, in quo certamina Musica facta sunt. Frumenta ibi fuisse vendita, If. Casaubonus ex Demosthenis oratione contra Phormionem obseruat; quod & Suidas jam notauit, monuitq; Archontis ibi fuisse judicium. x) Fuit & Corinthi Odeum, supra fontem exstructum, vbi sine dubio certamina atrium in Isthmiis, de quibus Liuius prodidit, instituta fuerunt. y) Tertullianus *digiissimum*, inquit, *creditum est studiorum experimentum, committere artes, corporum & vocum praestantiam exprimere, praemio indice, spectaculo judge* z) Domitianus Imp. Romae etiam exstruxit Odeum, in quo varia instituit certamina tum Poetarum & Musicorum, tum oratorum, vt Graece Latineque certarent. a) Neque vnum Romae Odeum fuit, sed quatuor, quae enumerant. Georg Fabricius & Casaubonus, b) Ingeniorum haec certamina fuerunt, quorum facile antiquissima sunt Poetarum, qui veterum Musici erant. Ejusmodi certamen etiam iniit Hesiodus, & victor discessit; c)

an

p) p. 94. q) To. I. p. 903. II. p. 605. Fabricius Biblioth. antiqu. p. 603. r) L. I. c. 28. p. 69. s) Pausao. L. I. c. 8. 14. p. 20. 34. t) Plutarch, To. I. p. 160. u) L. 28. antiqu. & p. 1562. x) Not. ad Laert. L. II. f. 89. p. 106. y) Pausan. E. II. p. 118. Liu. XXXIII. 18. z) ad Scorpium e. 8. p. m. 454. a) Sueton. in Dom. c. 5. b) Roma illustr. p. 493. Casaub. ad Sueton. I. c. v. oper. v. 580. f. 655. f.

an cum Homero certarit, disquirit cel. J. A. Fabricius. d) Cer-
tamina Poetarum pluribus exponit Alexander ab Alexandro,
e) & nouissime Christian. Gottlieb Schwarzius, f) Musico-
rum Jonsius. g) Supereft *μουσείον*, quo de breuiter dicamus.
A Musis denominatur, eoque a Lipsio *Musarum aedes* exponi-
tur, estque idem, quod Musarum templum. Meminit musei,
Athenis quod fuit, Pausanias, est refert, quod Macedones illud
sub Demetrio occuparint, praefidioq; firmarint, ab Olympiodoro
autem fuerint ejecti. h) Et alibi locorum ejusmodi Musea fue-
runt, vt pote Troezene, i) Stagirae, k) & aliis in locis. Eran
autem Musea fere extra urbem, vt a strepitu effent remota, quo
Plutarchus tradit. l) Inprimis celebratum probeque institutum
fuit Museum Alexandrinum, in quo publico conuictu gaudeban-
viri sapientes, vti Athenis in Prytaneo. Sed hoc de Museo ali-
bi jam diximus. Illud jam modo addimus, quod inter equestris
ordinis habitu fuerint viros, qui in conuictum Musei meruerun-
recipi, m) Medicisque ad commendationem peritiae in arte me-
dica suffecerit, si Alexandriae effent eruditii. n) Haec praefer-
placuit, cum nostro in Museo alumni quidam nostrae discipli-
nae, juuenes ingenui, nobisque commendati, more Graecorum
ac Romanorum, prodire in publicum, & certamen quasi inge-
niorum inire decreuerunt, judicio Auditoribus, quos habituri
sumus, relicto. Ita vero inter eos opera fuit distributa, vt primum.

ANDREAS BERNHARDUS CALVISIUS, Quedlinburgensis; cuius majores inde ab abauo SETHO, viro eruditissimo
& chronologo percerlebri, orbis eruditus, & ecclesia, hujus in pri-
mis loci, reuerenter colit, de *Attentione*; deinde

FRIDERICUS CONRADUS DARNMANN, Quedlin-
burgensis, qui jam semel in literaria palaestra stetit, de *omni-
scientia eruditorum*; tum

LIBORIUS CHRISTIANUS ENGEL, Stadthaga Schaum-
burgicus, de *curiositate*; & tandem

JO-

d) Bibl. Graec. L. II. p. 370. (e Gen. Dier. p. m. 363. f. (f de certamin. veter. Poeta-
rum atque Oratorum, (g Hist. philos. L. I. c. 18. (h L. I. c. 25. 26. (i Pausan. L.
II. c. 31. p. 184. (k Plinius Hist. Nat. XVI. 32. (l To. II. p. 521. (m Morhoff.
p. hist. I. 14. p. 149. (n Ammian. Marcell. L. XX. fin. Act. Erud. Gerin. P. cxxvi. p. 389.
oly

JOANNES GODOFREDUS ECKSTEIN, Sangerhusa-
Thuringus, qui secundum hic ad dicendum prodit, *de laudibus
ignorantiae doctae*, oratione quisque soluta Latina ex memoria
sint dicturi, & Quartus in Academiam propediem abiturus
vale vna dicet. Post hunc qui secundo loco dixit *Darummannus*,
cathedram repetet, versibusque germanicis, quos vbera vena
fundit, Auditoribus gratias obseruanter aget. Destinata
huic actui dies est XVII. Aprilis, ab hora prima post meridi-
em. Ex omni Graecia, & aliunde etiam confluebant quon-
dam ad ludos olympicos, vel Isthmios ceterosque ludus, qui certa-
minibus tam corporis, quam ingenii interessent. Spectatores, &
Imperatores quidam ea non sunt designati. Speramus, fore
in eorum ordine, qui a Musis nomen, & cum iis consuetudi-
nem habent, qui illorum ad exemplum praesentiam suam per-
honorificam nobis sint commodaturi, & vel hoc ipso juuentuti
Musis deditae calcar addituri. Quod humanitatis officiique li-
beralis genus ut nobis perbenebole praestent, iomnibus modis
etiam atque rogamus. Si qua ratione demereri hoc quea-
mus, prompti semper erimus paratique. P. P. Quedlinburgi

d. XVI. Aprilis, MDCXXXI.

661526

(X 2590023)

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

8
7
6
5
4
3
2
1
Centimetres
Inches

3
**DE
NOMINIBUSSCHO-
LARUM
APUD GRAECOS**

EDISSEREBAT HAEC BREVITER,

CUM AD
DECLAMATIONES

E
RE LITERARIA

D. XVII. APRILIS, CID 15CC XXXI.
AB HORA I. POST MERIDIEM

IN AUDITORIO MAIORI
HABENDAS

LITERARUM PATRONOS ATQUE FAUTORES
OMNI, QUA FAS EST, OBSERUANTIA ET HUMA-
NITATE INUITARET

M. TOBIAS ECKHARDUS, R.

BLANCOBURGI
LITERIS STRUVIANIS.

167526

